

Яворський Віктор Теофілович – доктор технічних наук (1973), професор (1977), заслужений діяч науки і техніки України (1994), Почесний професор Львівської політехніки (2007) і Українського державного хіміко-технологічного університету (2010), дійсний член Академії інженерних наук України (1991) і Української Екологічної Академії наук (1993), завідувач кафедри хімії і технології неорганічних речовин Національного університету “Львівська політехніка” (з 1969 р. і дотепер).

Народився 6 квітня 1937 р. у Турківському районі Львівської області. Закінчив (1959) з відзнакою Львівський політехнічний інститут, був залишений в ньому, працював інженером, асистентом, навчався у цільовій аспірантурі Харківського політехнічного інституту, захистив кандидатську дисертацію (1966). Обіймав посади старшого викладача, доцента, а з 1969 р. – завідувача кафедри, яку відновив і на якій організував підготовку фахівців з технології неорганічних речовин і технічної електрохімії. Працював заступником декана (1966–1971) і деканом (1971–1974 рр.) хіміко-технологічного факультету.

Наукові інтереси В. Яворського зосереджені на проблемах комплексного перероблення сульфуровмісної, калійної і фосфорної сировини, відходів виробництва з розробленням економічно доцільних і екологічно безпечних технологій. Велику увагу приділяє утилізації шкідливих викидів, вторинної сировини кольорових і рідкісних металів. Створив і очолює єдину в Україні наукову школу “Хімія і технологія сірки”. Шість нових високоєфективних технологічних процесів упроваджено у виробництво зі значним реальним економічним ефектом. Автор монографії (Технологія сери, 1985. – 327 с.), семи підручників з грифом МОН України (Загальна хімічна технологія, 2005, 2008, 2013. – 552 с.; Основи теоретичної хімії, 2008, 2010. – 348 с.; Технологія сірки і сульфатної кислоти, 2010. – 404 с.; Неорганічна хімія, 2012. – 268 с.), трьох навчальних посібників (Електрохімічне одержання металів у водних розчинах, 1999. – 117 с.; Електрохімічне нанесення металевих, конверсійних та композиційних покриттів, 2000. – 216 с.; Основи теоретичної хімії, 2004. – 256 с.), понад 850 наукових праць, 120 методичних розробок, 140 винаходів. Підготував 6 докторів і 47 кандидати наук.

Професор В. Яворський – активний громадський діяч. Ще на початку педагогічної діяльності (1961–1963) очолював культкомісію профспілкового комітету Львівського політехнічного інституту. Понад

двадцять років В. Яворський був головою Львівської обласної організації Всесоюзного хімічного товариства ім. Д.І. Менделєєва, заступником голови обласного правління науково-технічних товариств. Він один із ініціаторів і організаторів у Львові асоціації “Зелений світ”. У 1989–1991 рр. – співголова ради Народного руху Львівського політехнічного інституту, керівник секції хімії і хімічних технологій Західного наукового центру (з 1991 р.), член багатьох учених, науково-методичних рад різних рівнів, учасник міжнародних, всесоюзних, республіканських з’їздів, симпозиумів, конференцій, наукових форумів тощо.

За доволітню сумлінну працю нагороджений багатьма відзнаками (медаль “За доблестний труд”, “За відмінні успіхи в роботі”, “Винахідник СРСР”, “Відмінник народної освіти УРСР”, “За наукові досягнення”, “За підготовку наукової зміни”, “Петро Могила”, золотими та срібними медалями ВДНГ СРСР) та багатьма почесними грамотами, дипломами тощо. З 2006 р. – стипендіат Державної стипендії видатним діячам науки. Отримав Диплом Книги рекордів України у категорії “Наука, освітницька діяльність” – найдовша тривалість (46 років) неперервної роботи завідувачем кафедри.

Блажівський Костянтин Іванович – кандидат технічних наук, доцент кафедри хімії і технології неорганічних речовин Національного університету “Львівська політехніка”.

Народився 30 серпня 1960 р. у с. Міженець Старосамбірського району на Львівщині. Закінчив (1982) з відзнакою Львівський політехнічний інститут. Навчався в аспірантурі, захистив (1990) кандидатську дисертацію, працював інженером, молодшим науковим співробітником, асистентом, старшим викладачем, а з 1993 р. і дотепер доцентом.

Фахівець з технології мінеральних добрив і солей, утилізації і знешкодження відходів. Напрями наукових досліджень: перероблення калійних руд і їх відходів на калійні та комплексні добрива і супутні продукти із застосуванням мінеральних кислот та органічних розчинників; кінетика розчинення природних мінералів; кристалізація і висолування мінералів; одержання солей, оксидів та інших продуктів технології неорганічних речовин; утилізація рідких, твердих і газоподібних відходів. Автор понад 100 наукових праць, 8 патентів і авторських свідоцтв, 25 методичних розробок.